

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Okresního soudu v Ústí nad Labem** na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Krajským soudem v Ústí nad Labem** a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 29 C 96/2014, o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 1. 2014, čj. 45000/00157/14/010/KK, sp. zn. 177/2013: žalobce **J. F.**, zastoupený JUDr. Markem Dvořákem, advokátem se sídlem v Příbrami, nám. T. G. Masaryka 1, a žalovaná **Česká republika - Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, Křížová 25,

t a k t o :

Návrh **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 17. 12. 2015 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“), se Okresní soud v Ústí nad Labem, rozhodující v občanském soudním řízení, domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Krajským soudem v Ústí nad Labem, rozhodujícím ve věcech správního soudnictví, ve věci žaloby proti v záhlaví specifikovanému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení.

Z předloženého podání a jeho příloh vyplynulo, že Okresní správa sociálního zabezpečení Ústí nad Labem vydala dne 26. 11. 2013 rozhodnutí čj. 45011/048969/13/110/KC, sp. zn. NP/RN/61/13, kterým žalobci uložila zaplatit regresní náhradu ve výši 45 192 Kč. Žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 15. 1. 2014, čj. 45000/00157/14/010/KK, sp. zn. 177/2013, zamítla odvolání žalobce a rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení potvrdila.

Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Ústí nad Labem domáhal přezkoumání zákonitosti rozhodnutí žalované ze dne 15. 1. 2014, čj. 45000/00157/14/010/KK, sp. zn. 177/2013, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 13. 3. 2014, čj. 42 Ad 2/2014 - 22, žalobu odmítl. V odůvodnění usnesení odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2014, čj. 4 Ads 100/2013 - 26, a na jeho základě měl za to, že rozhodnutí žalované o regresní náhradě je rozhodnutím o věci,

kteřá vyplývá ze vztahů soukromého práva. Žalobce se tedy dle Krajského soudu v Ústí nad Labem měl proti rozhodnutí žalované bránit žalobou v občanském soudním řízení.

Žalobce proto podal žalobu podle § 244 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), k soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení, Okresnímu soudu v Ústí nad Labem.

Žalovaná podala dne 31. 3. 2014 zvláštnímu senátu návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu, aby rozhodl, že příslušným ve věci rozhodnout je soud, který rozhoduje podle zvláštního zákona ve věcech správního soudnictví. Zvláštní senát však usnesením ze dne 19. 2. 2015, čj. Konf 14/2014 – 36, návrh žalované jako předčasné odmítl.

Teprve v návrhu na zahájení řízení o záporném kompetenčním sporu ze dne 23. 11. 2015, který byl zvláštnímu senátu doručen dne 17. 12. 2015, Okresní soud v Ústí nad Labem vyjádřil nesouhlas s unesením Krajského soudu v Ústí nad Labem a popřel svoji pravomoc ve věci rozhodnout. S odkazem na usnesení zvláštního senátu ze dne 12. 3. 2015, čj. Konf 8/2014 - 25, měl za to, že náhradový vztah podle § 126 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, má veřejnoprávní povahu. Rozhodnutí správního orgánu tak má přezkoumávat soud ve správním soudnictví.

Zvláštní senát dále z rozhodovací činnosti Nejvyššího správního soudu zjistil, že žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem o odmítnutí žaloby ve správním soudnictví podal kasační stížnost. Nejvyšší správní soud o ní rozhodl rozsudkem ze dne 28. 4. 2015, čj. 8 Ads 51/2014 - 25, kterým usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 3. 2014, čj. 42 Ad 2/2014 – 22, zrušil a věc soudu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění odkázal na zmiňované usnesení zvláštního senátu čj. Konf 8/2014 - 25.

Zvláštní senát se proto přípisem čj. Konf 34/2015 – 6 dotázal Krajského soudu v Ústí nad Labem, zda stále popírá svoji pravomoc ve věci rozhodnout či zda bude následovat závěry Nejvyššího správního soudu a rozhodne ve věci samé. Krajský soud v Ústí nad Labem ve své odpovědi uvedl, že ve věci již rozhodl rozsudkem ze dne 25. 2. 2016, čj. 42 Ad 2/2014 - 48, kterým předmětnou žalobu zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce dne 4. 4. 2016 u Nejvyššího správního soudu kasační stížnost. Dne 11. 4. 2016 byl správní spis Krajského soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 42 Ad 2/2014, zaslán k rozhodnutí o kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu, kde je věc vedena pod sp. zn. 8 Ads 98/2016.

Zvláštní senát se nejprve zabýval podmínkami, za nichž může věc projednat a rozhodnout o ní.

Vznikne-li kladný nebo záporný kompetenční spor o pravomoc nebo věcnou příslušnost k vydání rozhodnutí, rozhodne zvláštní senát o tom, kdo je příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení. Kladným kompetenčním sporem je podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. spor, v němž si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Záporný kompetenční spor dle téhož ustanovení nastává tehdy, jestliže v totožné věci individuálně určených účastníků strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí.

Stranami kompetenčního sporu jsou dle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. buď soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, nebo soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Okresní soud v Ústí nad Labem v návrhu na zahájení řízení o kompetenčním sporu usuzuje na existenci záporného kompetenčního sporu. Existence záporného kompetenčního sporu či kladného kompetenčního sporu je podmínkou pro to, aby zvláštní senát mohl rozhodnout o tom, kdo je příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení.

Protože zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu existujícího ke dni, kdy o věci rozhoduje (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 24. 11. 2004, čj. Konf 3/2003 - 18, publikované pod č. 485/2005 ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu), je podstatné nejen to, že kompetenční spor vznikl, ale také to, že trvá ke dni rozhodnutí o něm zvláštním senátem.

Podmínka vzniku kompetenčního sporu však v daném případě nebyla splněna ani v době podání návrhu a není splněna ani nyní v době rozhodování zvláštního senátu. Ačkoli Krajský soud v Ústí nad Labem původně popřel svou pravomoc rozhodovat ve správním soudnictví, jeho rozhodnutí ještě před podáním návrhu na zahájení kompetenčního sporu Nejvyšší správní soud zrušil. V souladu s rozhodnutím zvláštního senátu čj. Konf 8/2014 - 25 zavázal Krajský soud v Ústí nad Labem právním názorem, že správní soudy, v dané věci tedy Krajský soud v Ústí nad Labem, mají pravomoc ve věci rozhodnout. Krajský soud v Ústí nad Labem následně rozhodl o podané žalobě. V době řízení o návrhu na rozhodnutí kompetenčního sporu tu tedy chybělo rozhodnutí, jímž by jedna strana kompetenčního sporu (soud rozhodující ve správním soudnictví) popřela svou pravomoc ve věci rozhodnout.

V souladu se shora uvedeným je nepochybné, že v souzené věci v době podání návrhu na rozhodnutí kompetenčního sporu ani v době řízení o něm nevznikl kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát (srov. také usnesení zvláštního senátu ze dne 3. 11. 2005, čj. Konf 29/2005 - 23). Zvláštní senát proto pro nesplnění podmínek řízení o kompetenčním sporu návrh odmítl, a to za přiměřeného použití § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

Zvláštní senát nemohl postupovat ani podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb., který mu ukládá zrušit rozhodnutí, jímž strana kompetenčního sporu nesprávně popřela svou pravomoc, neboť takové rozhodnutí tu již není.

Okresní soud v Ústí nad Labem nyní při zkoumání podmínek řízení bude postupovat podle § 104b o. s. ř. (ustanovení § 104c o. s. ř. na danou věc již nedopadá); ve svém rozhodnutí současně vhodným způsobem upraví poučení o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví (§ 104b odst. 1 druhá věta o. s. ř.), neboť v souzené věci taková žaloba podána byla a ve správním soudnictví již byla projednávána; případný osud nově uplatněné žaloby ve správním soudnictví by však byl předurčen tím, že takováto žaloba již byla ve správním soudnictví projednávána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. prosince 2016

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu